

Streda 23. decembra 2015

Text: 1M 18, 1 – 3. 9 – 15

¹Hospodin sa zjavil Abrahámovi pri dubine Mamrého, keď za horúceho dňa sedel pri vchode do stanu. ²Tu pozdvihol oči, obzrel sa a videl troch mužov stát' pred sebou. Len čo ich zazrel, bežal im v ústrety od stanového vchodu, poklonil sa k zemi ³a povedal: Pane, ak som našiel milosť v tvojich očiach, neobíd' svojho sluhu. ⁹Opýtali sa ho: Kde je tvoja žena Sára? On odpovedal: Tamhľ'a v stane. ¹⁰Nato hosť riekol: Určite sa vrátim k tebe o rok na jar a vtedy bude mať tvoja žena Sára syna. A Sára počúvala pri vchode do stanu, ktorý bol za ním. ¹¹Abrahám a Sára boli starí, v rokoch, a Sára bola už po prechode. ¹²I zasmiala sa Sára v sebe a pomyslela si: Keď som už uvädla, môžem mať ešte rozkoš? Aj môj pán je starý. ¹³Vtedy riekol Hospodin Abrahámovi: Prečo sa Sára smeje a myslí si: Či naozaj budem rodiť, keď som ostarela? ¹⁴Či je Hospodinovi niečo nemožné? V určený čas, o rok na jar, sa vrátim k tebe a vtedy Sára bude mať syna. ¹⁵Ale Sára zaprela slovami: Nesmiala som sa. Bála sa totiž. On však riekol: Nie! Veru si sa smiala!

Piesne: ES č. 19, 29

Zamyslenie nad Božím slovom:

V pozhnaných okamihoch tichého rozjímania, v onej poludňajšej chvíli horúceho dňa, keď patriarcha Abrahám odpočíval v tieni svojho stanu, ktorý si rozložil na posvätnom kultovom mieste v Mamrého dubovom háji, „zjavil sa“ mu Boh. Prišiel k nemu v podobe troch anjelov – „mužov“, ktorí mu oznámili ľudsky nepochopiteľnú skutočnosť, že so svojou manželkou Sárrou splodí syna. Abrahám zažíva advent, príchod Božej prítomnosti do svojho života. Ako inak, než Božou bezprostrednou intervenciou by sa mohlo stať, aby (cf 1M 17, 17; 18, 11 – 12) storočný stavec, ktorému už dávno vyhasla všetka jeho mužská plodivá sila, a deväťdesiatročná starena, ktorej klimaktérium odznelo už pred 40 rokmi a ktorej rodidlá nemali ani najmenšie gynekologické predpoklady na počatia dieťaťa, ako inak by sa mohlo stať, aby títo dvaja starí ľudia nad hrobom mohli spolu priviesť na svet dieťa? A predsa! Stalo sa. Stalo sa tak v realite bytia materiálneho sveta zásahom zvrchovanej vôle a neobmedzenej moci jediného živého Boha. „Či je Hospodinovi niečo nemožné?“ (18, 14) V hĺbke svojej viery to Sára vedela, no napriek tomu jej anjelský oznam na prvé počutie zaznel ako totálny nezmysel – až taký, že sa mu schuti zasmiala. Nemohla inak, lebo jej psychika bola v danom okamihu určovaná pozemským, materiálnym, telesným zmýšľaním. Tak, ako to rozosmialo Sárrou, presne tak sa smejú, ba vysmieávajú kresťanom ľudia tohto sveta zo skutočnosti, že Boh prichádza do najtesnejšej blízkosti človeka tak, že sa inkarnuje do tela svojho Syna Ježiša Krista. Tak, že z moci Ducha Božieho sa nebeský Plod, Ježiš Kristus, počal v tele pozemskej ženy, panenskej matky Márie (L 1, 26 – 38). Ak z vôle a moci Boha mohli Sára a Abrahám splodiť spolu dieťa, potom z tej istej vôle a moci Boha mohla i panenská deva počať a porodiť syna (Iz 7, 14) – Syna Božieho. Takto uvažuje náboženský človek, *homo religiosus*, ktorý nie je vedený svetskou logikou totálnej odkázanosti na prírodné zákony, ale dáva sa k dispozícii vedeniu Duchom Svätým, žije vierou v ničím neobmedzenú Božiu kreativitu, ktorá zachraňuje. V Ježišovi Kristovi prichádza do sveta človeka Boh, ktorý v bezprostrednej tomášovskej „hmatateľnosti“ svojej božsko-ľudskej podstaty predstavuje dokonalosť svojej lásky, invencie, dobroty, nehy, ochrany a záchrany – áno, toto všetko ponúka človeku v úchvatnom spásonosnom geste svojej inkarnácie. Amen.

Modlitba:

Pane, s Abrahámom k Tebe volám: „... ak som našiel milosť v Tvojich očiach, neobíd' svojho sluhu.“ Neobíd' nikoho z nás, Otče, ale zošli na nás svoje požehnanie, prameniace z Tvojho vtelenia v Ježišovi Kristovi, Tvojom Synovi, lebo v ňom jedinom sa zrkadlí plnosť podstaty Tvojho božského bytia. Amen.

Mgr. Dana Chovanová, evanjelická a. v. duchovná na dôchodku, Bratislava (BAS)